

Natasha könyvespolca - Robotizált világ

2010 március 16. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

• [0](#)

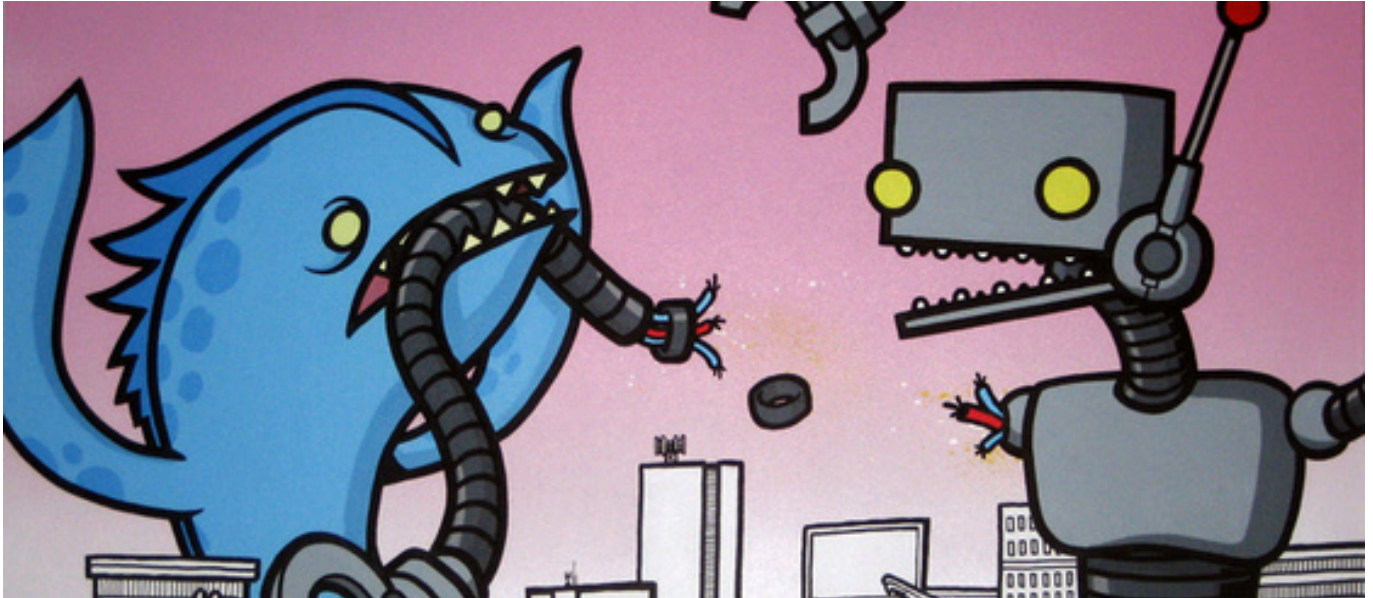
értékelve

Még nincs

Mérték

Sosem értettem, mi a jó a fantasztikus, vagy a sci-fi könyvekben. Számomra túl elvontak az ilyen m?fajú dolgok, ezért ha tehetem, mindig megkérdézem a legközelebbi sci-fi rajongót: mégis, mi a jó bennük?

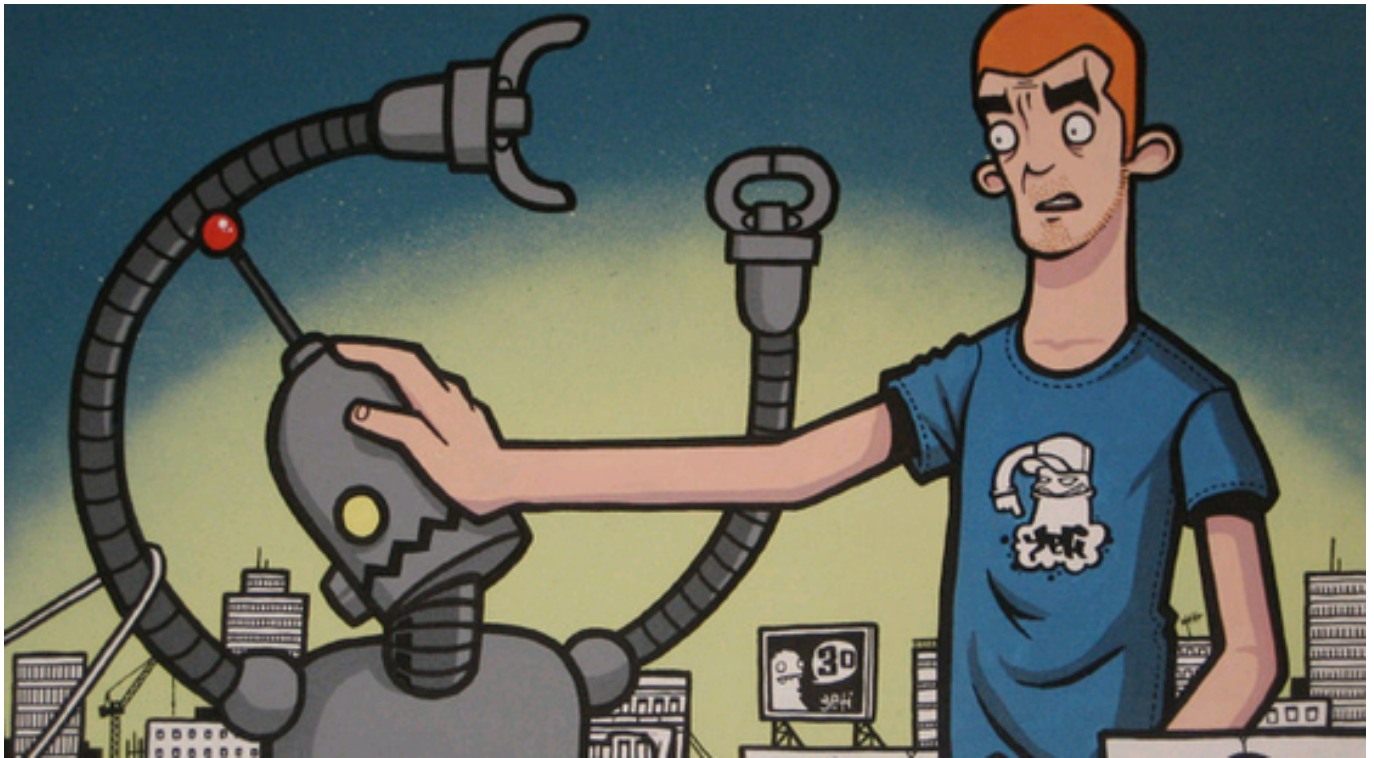
2058-ban Dr. Susan Calvin, az Amerikai Robot- és Gépember Rt. legendás robotpszichológusa felidézti pályafutásának legjellemzőbb és legérdekesebb eseményeit. Elmeséli, miként jutott el a mesterséges gondolkodó lények ipara az első kezdetleges lépésektől az egész világ gazdaságát irányító, az emberi értelem számára már felfoghatatlanul bonyolult szuperszámítógépekig. Történetei néha hátborzongatóak vagy szívbe markolóak, máskor kacagtatóak, elgondolkodtatnak. Az **Én, a robot** első ször 1966-ban jelent meg, de mondanivalója valódi klasszikusként szemernyit sem kopott meg a hosszú évtizedek alatt. **Asimov** ugyanis a technikai haladás bemutatásának ürügyén olyan örök kérdésekre keresi a választ, mint hogy mi is a jóság, az önfeláldozás és a tolerancia. A megható és izgalmas történetek megrázó erejének tanulsága az, hogy ezek az „emberi” értékek talán éppen az emberre jellemzőek legkevésbé...

Sosem értettem, mi a jó a fantasztikus, vagy a sci-fi könyvekben. Számomra túl elvontak az ilyen műfajú dolgok, ezért ha tehetem, mindig megkérdezem a legközelebbi sci-fi rajongót: mégis, **mi a jó bennük?** Hogy hihetnek az intergalaktikus utakat megtevérsíklók létezésében? A szuperszonikusban, az időutazásban, az idegen lények létezésében? Bármilyen olyasmiben, amire a közeljövőben, talán életünk során sincs esélyünk, hogy megismerjük?

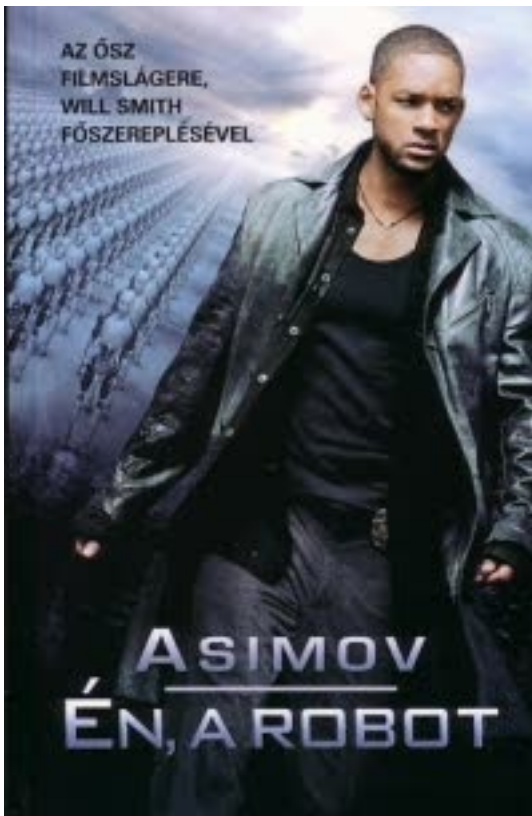
Az még rendben van, hogy kiskorúként azt hiszi az ember hogy ha felnő, robotok veszik körül és levegőben lebegő autóval fog utazni és **minden automatikus lesz** és hipersuper. De telnek-múlnak az évek és hiába érkeznek a hírek Japánból vagy Amerikából, hogy elkészült az első számítógép, az első robot, az első kütyü - még mindig nem vesznek minket körbe annyira, hogy totálisan robotizálva lenne a világ. [persze mondhatnám, hogy ott van a mosógép, a telefon, a számítógép - de azok gépek, nem emberszabású robotok. Még akkor sem, ha egyre magasabb szinten végzik az ilyen területre specializálódó kutatásokat]

Egy beszélgetés alkalmával - amikor persze **hitetlenkedésemnek** adtam hangot - felvilágosítottak, hogy egyáltalán nem csak masinákról írnak a fantasztikus regényekben [napersze]. Hogy lássam, igaz van, olvassam el Asimov **Én, a robotját** [jóhogyne]. Telt-múlt az idő és a feltorlódott könyvek miatt nem jutottam el odáig, hogy ténylegesen beszerezsem a kötetet. Erre nemrég kezembe nyomták azzal a felkiáltással (ami igazából csak a fejemben szólt), hogy márpedig egy ilyen alapszöveget muszáj kiolvasnod, legalább az általános műveltség miatt. Úgyhogy megvettem és sikeresen túléltem!

S?tl! Túléltem és még egy kicsit élveztem is. Ugyanis Asimov igazából nemcsak a robotokat helyezte a könyvbe rendezett novellák f?szerepl?ivé, hanem arról is írt, hogy egy társadalom hogy képes alkalmazkodni az elgépiesedéshez, hogyan kezdünk el függni a masináktól, illetve hogy viszonyulunk a modernizálódó világhoz.

És mindez azért nagy szám, mert 1950-ben írta a m?vet! Gondoljunk bele: még normális számítógépek sem voltak akkoriban, de a mikroelektronikai cikkek még a horizonton sincsenek. Olyan dolgokat írt le, ami 60 évvel a regény lejegyzése után már számunkra teljesen természetes dolog: a videóbeszélgetések használatára képes (ma 3G-s telefonok) kommunikációs eszközökt?l kezdve a robotok dolgoztatásán keresztül még ezernyi dolgot említhetnék.

De nekem nem ezért tetszett a regény, hanem mert ha átsiklok a pozitronhullámos mittudoménmik felett (amit legtöbbször meg is tettem, mert nekem nem mond semmit a kék-vezetéket-a-kék-dugaljba párbeszéd), akkor is megtalálom a számomra értékes dolgokat, nevezetesen az emberek élettörténeteit, az érdekes kapcsolatokat és a néhol keserű, máshol szórakoztató jeleneteket.

Szóval aki még nem olvasta volna - valószínűleg ilyen ember már nem létezik a Földön -, az tegye meg.

Könyv adatai:

- Kiadó: Szukits Könyvkiadó
- Oldalszám: 240
- Borító: puhatáblás, ragasztókötétt
- ISBN: 9789634970583
- Megjelenés: 2004

Natasha

Szerző a Flag Polgári Műhely tagja

<http://biblioteka.freeblog.hu>

Ajánló